

๔ טולמוֹת

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ווינפלד שליט"א

ROAD THE PLATE, 7, JERUSALEM, ISRAEL 4102044

חמים אחרים מוחמנים העם, והוא דבק וקשר וקרוב להשיות באופן אחר לגמורי, וממילא מעשיו ודבריו ומחשבותיו, מוחשבים באופן פשטוטם מאר, וא"כ בדוריא היה ראי עשם הדיבעה הברורה והפושטה הזאת, המיעשים ג"כ יהיו בהתחאם, מ"מ היחס החדעת בר, והשכחה מצויה, והעלם גדול, וא"כ יש לעבד עובdot ה' בדבר זה. ומענין לנו נז באותו ענן קשור לזה מה דאיתא בש"ע (אי"ח ס"י, ס"א, ע"פ חז"ל) בפרקosh ברכת א"ר יצרא, שמסתיימם "ומפליא לעשות", ו"ל מפני שאים דומה לנוד מלא רוח, ואם יעשה אדם נוד נקב בחודה של מחת, הרוח יוצאה והאדם מלא נקבים ורוחו משתטרת בתוכו, הרי זה פלא ע"כ, והוא אחד מפלאות שהשיות עשו עמו בגופינו בכל עת, טוב להודות לה".
ברכת התורה וכט"ס
שמעון יוסף הכהן ווינפלד

ירושלים עיה"ק תות' בב"א. יום ו' עש"ק לסדר ויגש לבבוד ... אחדשה"ט!
בעורת ה' אכתוב לך משחו השיר לפרשת השבוע.

"**וַיָּגַשׁ אֶלְיוֹן יְהוָה,** וַיֹּאמֶר בְּאָדָונִי" (בראשית מד, יח).
גדולה מצוות כיבוד אב ואם, שקרהו לרבותינו ז' לאל ואם שותפים להקב"ה ביצירת הולך, כמו"ש חז"ל (נה, לא). תננו רבנן שלושה שותפים יש באדם, אביו ואמו והקב"ה. אביו מוריע הלבן, שממנו עצמות וגידים וציפורניים, ומה שבראש, ולובן שבען. ואמו מורהת אודם, שממנו עור ובשר ודם ושחור שבען. והקדוש ברוך הוא, נתנו בו רוח ונשמה, וקולשת פנים, דהיינו זיו הצערה, וואית העין ושמיעת האוזן ודברו שפתים (שא"פ שנבראת העין מן האב ואם, מ"מ אינו רואה כלל, מדוע שהרי המת, יש לו עיניים ושפתים ואזניים, ואינו רואה ואני שומע ואני מדבר, וכן כמה אנשים חיים וכיימים עם עיניים והם חרים, עם עזינים והם חרים, עם שפתים וחיק ופה וכל הדיבור והם אילמים, אלא הכל הבא ממה שענו לו היכולת לראותו לשמעו ולדברו), והילוך רגליים, ודעת ובינה חכמה והשלב. ובין שהגיע זמנו ליפטר מן העולם, הקב"ה נוטל חלקו, וחולק אביו ואמו מונה לפניהם. אמר רב פפא היינו דאמרין איןishi פוץ מלחה, ושדי בישרא כלבבא, פירוש השלב והוציא המלח מהבשר, ושוב הבשר אינו ראוי אלא לכלבים, ובר הנשמה הוא המלח של הגוף לקיימיו, ובין שלילה שלמה - הגוף מסריה. וכן אמרו חז"ל (קדושים ל': תננו רבנן שלושה שותפים יש בו באדם, אביו ואמו והקב"ה, בזמנם שדים מכבד אני עליכם, כאילו דרתי בידני בידני ליק"מ עט)

פרקosh טולמוֹת

"**רְאוּ כֵּי ה' נָתַן לְכֶם אֶת הַשְׁבָתָה**"

"**אִימְתֵּי יָכֹל לְרֹאֹת שְׁפָלוֹתָו,** בְּשִׁפְתָּת. כִּי
בְּשִׁפְתָּת נָאָמֵר (שmot ט"ז): "רְאוּ כֵּי ה' נָתַן לְכֶם
אֶת הַשְׁבָתָה", כִּי שְׁבָתַה הוּא שִׁין בָּת, שִׁין, תְּלַת
גּוֹנִין דְּעִינָא, ב' תְּבָת עַיִן, וְעַל כֵּן בְּשִׁפְתָּת יָכֹל
לְרֹאֹת שְׁפָלוֹתָו. וְזהוּ: "שָׁבוּ אִישׁ תְּחִתּוֹ" הַגָּאָמֵר
בְּשִׁפְתָּת (שט), הַיָּנוּ תְּחִתּוֹ מִדְרָנָתוֹ, שְׁפָל מִמֶּה
שָׁחוֹא. וְעַל כֵּל פְּנִים, "אַל יָצָא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ",
תְּנִינוּ לְמַעַלָּה מִדְרָנָתוֹ, גּוֹנֵן עֹוֹשָׂה מַעֲשָׂה וּמְרִ
וּמְבָקֵשׁ שָׁבֵר בְּפִינְחָם" (סוטה ב' ב'). וְאִימְתֵּי יָכֹל
לְרֹאֹת שְׁפָלוֹתָו בְּשִׁפְתָּת, בְּשֻׁעוֹשָׂה תְּשִׁיבָה
שְׁלָמָה, שְׁחַיָּה שְׁבָתָה. כִּמוֹ שְׁבָתָה (רכרים ל':
"וְשִׁבְתַּת עַד ה' אַלְקָוֶה, אַתָּנוּ דָרְיוֹ בְּאַתָּנוּ דָרְיוֹ".

ח' ו' רוח יעקב אביכם, בחינת חיות ושמקה וכמו שפטוב שרב עד יוסף בנ' חי, ופרש רשי' רב לי' עוד שמקה וחרחה וכור, כי עקר השמקה שחייא האמת והאמונה מקודשה שוה כל החיוות והש��ה וכו' פג' לעקר הווא על זבי היבטים שמולדים שלל זבי זה גניבין בגין חכם ישמח אביך ואמה, כי שפטוב ישמח האב בז' צלי' וכו', ונאמר ישמח אביך ואמה, כי השמקה נמצאת בתוכינו כל הזמן, אתה בראתה, אתה יצורתה, אתה נפתחה ב"ז, ואתה משמרת בקירבי, ואתה - עתיד לטלה ממני ולחוירה בי לעתיד לבא. כל זמן שנ נשמה בקירבי, מודה אני לפניו וכמי. ומפני שנ נשמה דיא חלק אלקי ממעל, והיא נמצאת תמיד אתה נפתחה ב"ז, ואתה בראתה, אתה יצורתה, אתה נשמה בקירבי, וזה בח' אצלנו ובתוכינו, נמצאת שכביבול הקב"ה שוכן בנו ובתוכינו, וזה בח' ויגש אליו יהודא, דהינו כל היהודי, ויאמר בא אדרוני (מעבר לכך שבסמך השם יהודא - כולל בתוכו שם הר' יהודא ברוך הוא באותיותו ממש), והרי אדרוני ומילכי ב', ע"י הנשמה שנתן לי ושוכנת בקירבי בכל עת. ובודאי שעריך אני להודות להשיות תמיד על כל נשימה ונשימה, ועל כל רגע ורגע שאחננו חיים, שהרי בכל רגע נתנו בידיו לקחת מאתנו פקדונו בחורה, שהרי בדור שהיינו בהאי עולם, ונשמה שבכברנו הם פקדון למון מוגבל, ועל כן יש להודות לה' על כל יום ויום שעשה ועשה ונגע ונגע.ומי שידעו וויכר ומפניים את זה - יודע הרבה מادر וחיוו הם

הווים, ק' בן בנו של ק' שיש לכבד תמיד את השיות המהיה ומקיים גופו ונדתו וכו' בכל רגע ורגע ובכל שביר של שנייה, כל ימי חייו. ובלעדיו השתדרות וחילקי ההורם היו כל' הא. ואלוקוינו יתברך נמצאת בתוכינו כל הזמן, והוא הוא המהיה ומקיים אותנו בח' אלקי ! נשמה שנחתה ב"ז טהורה היא, אתה בראתה, אתה יצורתה, אתה נשמה בקירבי, ואתה נשמה בקירבי, ואתה - עתיד לטלה ממני ולחוירה בי לעתיד לבא. כל זמן שנ נשמה בקירבי, מודה אני לפניו וכמי. ומפני שנ נשמה דיא חלק אלקי ממעל, והיא נמצאת תמיד אתה נפתחה ב"ז, ואתה בראתה, אתה יצורתה, אתה נשמה בקירבי, וזה בח' אצלנו ובתוכינו, נמצאת שכביבול הקב"ה שוכן בנו ובתוכינו, וזה בח' ויגש אליו יהודא, דהינו כל היהודי, ויאמר בא אדרוני (מעבר לכך שבסמך השם יהודא - כולל בתוכו שם הר' יהודא ברוך הוא באותיותו ממש), שהר' יהודא - כלול בתוכו שם הר' יהודא ברוך הוא בקירבי בכל עת. ובודאי שעריך אני להודות להשיות תמיד על כל נשימה ונשימה, ועל כל רגע ורגע שאחננו חיים, שהרי בכל רגע נתנו בידיו לקחת מאתנו פקדונו בחורה, שהרי בדור שהיינו בהאי עולם, ונשמה שבכברנו הם פקדון למון מוגבל, ועל כן יש להודות לה' על כל יום ויום שעשה ועשה ונגע ונגע.ומי שידעו וויכר ומפניים את זה - יודע הרבה מادر וחיוו הם

המשך הארות על מאמר "עתיקא טמיר וסתים" (המשך כ)

וע"כ כל אדם צריך להכיר את מקומו ולא לבקש מكيفין שהם יותר גבויים ממנו, כי איזו יכול לקלקל צינורות שכלו ולישאר ריק בלבד, שהוא בחיה הרישה כמ"ש (שםות י"ט) פן יהרסו אל' להראות, ונפל ממנה רב, רב דזוקא, הינו שיפול חיז' אפי' מהה שהי' יכול להציג ע"י הקדמתו הרבה, لكن אעפ' שככל אחד צריך לחזור ולהשתדר לגיאע למדרגה היכי עליונה ננדער מ"מ לזכות לשפע אלקי ציריך מוקדם להזיגע הרובה מאד מעבודת ה' ע"י תפילה ושמירת קודשנות ז' הנרות שיזכה להיות כל' בלתי נשבר לשפע אלקי.

ציריך ג"כ להרבנות מ"ד בתפלה כי התפילה ג"כ בכלל קדושת ז' הנרות הדינו בכל נר האמצעי והמרכזי שהוא קדושת הפה, והינו שיציריך להתפלל שיזכה לחכמה גדולה לשפע אלקי, כי איפלו בהשתדרות השגת פשטי אויריתא דהינו התרורה הנגלית אמרו חז"ל שא"א לזכות בה כ"א ע"י תפילה כמ"ש (נודה ע': הא אלא הא לא סג' וכמ"ש (הענין כ"ג): הנהו תרי תלמידי דהוו קמיה דר' יצחק בן אילישיב אמרו ל' ניבעי מר רחמן על' דנחכם טובא וכו', ק"ז להשנות אלקית והשגת צענו בכל פרטיה הבריאה וכו' שצרכיים להרבות בתפלה.

(המשך הספר "יש מאין")

תיקון הכללי

ימי שנوتינו 'בهم' שבעים שנה (תהלים ז'). יש להבין תיבת 'בهم' שהיא לכאורה מיותרת. ויל' 'בם' בדמינו העווה זו הנל'. א"נ 'בם' בבני אדם, או ברוב ב"א. א"נ 'בם', על פי הרוב, דהינו בדרך כלל. והתרומות כתוב 'בם' עלמא הין'. ורש"י פי' 'בם' בעונותינו (זהוא בעין פי' הראשון): ולכן קאמר ואם בגבורות, כי 'יאם' הוא לשון ספק, כי על הרוב לא זוכים לשמנונים שנה, אלא שאיפלו ווכבים, או מה? הרי ורחבם (כלומר רובם) עמל ואנן - כי גו (ל' גזיה והסתלקות) חיש (במהריה) ונוועפה, פי' התרגומים - וטיסין.

ופי' הרד'ק - ונוועפה אל הקבר. ויא' שהוא ל' חזוק, כי הכל עובר במיריות ובחתון. מי יודע עו' אפר' (פסוק יא). אשרי מי שיודע מיראתך. א"נ אשרי מי שיודע להשב ולהריגע חרין אפר, אבל מי יודע. א"נ אשרי מי שטעם עו' בעסר, כי תיקון עוננו בקר, אבל אווי לוumi שטעם גוירתק הקשה. א"נ מי יודע מה מוחכה לו ביום הדין הגדול ובגיהנות שאחריו, ואיך לא יתעורר האדם לראי מלפניו יתברך.

(המשך הספר "יש למורה")

חלב אסור באכילה

ובקרבתות עולה החלב דיקיה לריח ניחוח. כי עיקר הקרבן הוא החלב העולה לגבואה כי חלב הוא לשון מיטב. וכמו שכחוב כי טוב כל ארץ מצרים לכום זה וכור' ואכלו את חלב הארץ. כי החלב יונק מבחן הטוב הנ"ל כי עיקר החלב הוא שעל הכתלים והכלויות. והכלויות הם כל הוהולדה ושם מוקם העצה. כי כליות יועצות (כמו שאמרו רבוותינו ז"ל ברכות ס"א). כי ממחשבה שבמוחו נשכחה עד הכליות ושם נתהוין העוזות וכו' (ועיין במקומם אחר מודה).

ועיקר הטוב הוא בפנימיות הממחשבה ונמשך עד מקום העצה בחינת כליות יוועצות. כי ישראל על במחשבה תחילתה ובהם נמלך ונתיעץ בבריאות עולם. הינו כי בתחלתה עלו במחשבה ואחר-כך נמשכו לבחינת מוקם העצה בכיבור ויאז נמלך ונתיעץ בהם. נמצא שיעיר הטוב שהוא בחינת נשמת ישראל נמשך במקום העצה שהוא בחינת כליות יוועצות שם כל הוהולדה.

(ליקויו י"ד הל' בשר שנתעלם מן העין ה"ג אות א)

זינוג אלין יהודיה

מחלוקת שהאמות שאצל כל אחדינו מבקר בשלמות, על-כן עקר התקון על-ידי התחקיבות והתקשרות להצדיק האמת, שהוא עצם נקודת האמת לאמתו, והוא יכול להאייר ולהלהייב אור נקודת האמת שיש בכל אחד מישראל, עד שזינוגה על-ידי-זה לאיאת מכל מני חזקה, על-ידי-שפירא לו האמת לראות הפתחים שיש שם. וזה בchein: "זינוג אלין יהודיה וכו'", בחינת תבשיש והתקשרות וישראל אל הצדיק האמת בחינותו יוסף, ומתחננים אליו לקרב אוטם ולחוזאים מפנה שארוך להוציאם. וזה: "כי כבוק בפערעה", הינן, כמו שבסטרא-אחריא מפרק ומנגלה פתחים הרבה לבנס אל הטעמא רוחמנא לאצלן, ועל שם זה נקראים "פערעה" פנ"ל, פמו-כן יש פה להצדיק האמת להאייר בכח האמת שלו, עד שזינוגה האדים לראות פתחים הרבה איך לאיאת מהטעמא והחחש לאור גדור.

(המשך הוראה מחשבות והרהורים אות ט)

מודרך
ומקצתו אחיו לך חמזה אנשים מפני מה אמר הכתוב ומקצתו אחיו למדרך שלא היו גברים וממי היו הלו חמזה אנשים ראובן לי בנימין שמעון יששכר ומפני מה לך יוסוף הצדיק הללו חמזה אנשים מאחיו שהיה יודע אחיו כל גבר וגברו שהיה בהם ועשה אני גברים לפניו פרעה רואה אותו ועשה אותן אנשי מלחמותו כל מי שבעל שם ברוכתו של משה היה גבר וככל מי שללא כבכל שמו לא היה גבר יהודה שהיה גבר כבכל שמו שנאמר (דברים ל') וזה את יהודה לפיכך לא העמיד אותו לפניו פרעה וכגון נפתלי שנאמר (שם) ולנפתלי אמר ברוך מבנים אשר וכגון דן שנאמר (שם) ולדן אמר דן וכגון זבולון שנאמר (שם) ולזבולון אמר שם זבולון וכגון גד (שם) ולגד אמר ברוך מרחיב גד לפיכך לא העמיד אלו לפניו פרעה והשאר שלא כבכל שמותם לא היו גברים לפיכך העמידים לפניו בתיב ומקצתו אחיו לך זכר שמותם כאן לפני שלא היו גברים ויאמר יוסף הבו מנקיכם וגוי הסוס לקלבי וקלף בצליא (פירוש כבר הלכו מגונינו מהם מותם נמכרו ומכספנו ומהחומרנו אנו ערומים מהם וקלופים בצלן והענק מטה הסוסים והשלבנו בחוץ מגונינו והכלבים אכלום וקלפו את עורם).

(בראשית ר' כה צה, ר)

ברוך השם יום ו', זיגש, תפ"ד ברסל'ב.
ישאו הרים שלום לברוך א'הבי בני ר'יד
נפשי מזרנו ברב יצחק ג'רנו זיאיר.
מכתבר שבלתי זה פעמים ושש א נכי על
אמרתך במו צא שיל' רב. תעלינה כל'וותי
ברבר שפטיך מישרים. ה'ה'תני בגד'ריה.
במה שכתבת שאותה עוסק בתורה תפלה
ובספ' ר' רבנו זכרונו לברכה ואשר אתה
בשמחה כי לזה כלמה נפשי. מי יתן ותיה
לברך זה ליראה את ה' כל' ימי חייך ולחוטף
בכל يوم ובכל עת קדרה וטהרה והתחזוקות
בעבודת ה' בכל פעם יותר ויזהר, כי חוץ
מזה הכל הצל' בפי פצל' במענו על הארץ,
והיום קצר והמלאכה מרבבה ואם לא עכשו
אימני חיק' בני זאנץ בכל תפ' לילך בבר
כישר והאמת אשר הווינו רבענו הגדול
והקדוש ובר' צדיק וקדוש לברכה כי הוא
תנייך ואיך ימיך לעולמי עד ולנצח נצחיהם.
ובעבודת ה' ח' ח' ב' ב' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
תשאלך נפשך עכוזות והנחות ודריכים
בעבודת ה' ח' ח' ב' ב' ו' ו' ו' ו' ו'
לא תועז שאין לך מידה טובה מוקהם.
(עלים לתורופה מכתב ח)

ר' אברהם בן אסתר ומשפתו
ברוחניות ובגשימות

לתרומות, הקדשה/ מסורת שמות לברכה
052 – 4161022
לקבלת העלון השבועי למיל' צור שר במיל'
netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמה
תמו בת אסתר ע"ה
נלו"ע ט"ז שבת
ת.ג.צ.ב.ת.
נתן וצינה לבואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ו'

לחורה בתשובה של חן בן עלייה ☆ רפ"ש לעמוס בן נייליה

יריב בן מניה
חויה בתשובה שלמה